



– Gjør noe med barnefattigdommen

«Gjør noe med barnefattigdommen,» sier Stig Rusten, som er leder for Aleneforeldreforeninga i Norge. Fattigdom blant barn handler om at noen ikke kan være med på slikt som er vanlig for barn. Ca 8000 flere barn levde på sosialhjelp i fjor enn året før. Aleneforeldreforeninga har tre krav til statsbudsjettet.

LES MER PÅ SIDE 4 OG 5



– Jenter kan alt!

Sigrun Feiring er jentepolitisk leder i Rød Ungdom. Hun holder bøllekurs for unge jenter og vil at de skal se hva de er verdt. Sigrun forteller om seksuell trakassering av jenter på skolen i dag, og sier at vold mot jenter blir bortforklart av lærerne.

LES MER PÅ SIDE 7

Kvinnekonferanse

RV, AKP og Rød Ungdom arrangerer kvinnekonferanse 1.–3. desember.

LES MER PÅ SIDE 8

Forsvar sykkelønnna!

Regjeringa vil spare 2,5 milliarder kroner på utbetalingene til sykepenger. Den sier at sykefraværet må ned. Men hvordan skal folk bli friskere av det? Samtidig sier regjeringa at den vil ha et «inkluderende arbeidsliv». Hiv eldre og syke ut – og fraværet går ned. Ta dem inn – og fraværet går opp. Et slitsomt arbeid – behov for høyere sykefravær. Alt snakket om et «for høyt sykefravær» er ei mobbekampanje mot dem som *har behov* for høyere fravær. Slik skal grunnen beredes for å kutte i folketrygdas utbetalinger.

LES MER PÅ SIDE 6

«De ansatte plikter å holde seg friske»



Dette kravet er fra et arbeidsreglement fra 1873. Er det så stor forskjell på da og nå? Er det ikke det samme som er det underliggende budskapet i dag? At de ulydige, de som insisterer på at det går an å jobbe på tross av alder og kronisk sykdom, de må ikke belaste samfunnet med seg

sjøl? Ebba Wergeland er spesialist i arbeidsmedisin og arbeider til daglig ved Arbeidstilsynet i Oslo. Det er arbeidstakernes perspektiv som er hennes perspektiv. Hun gir faglige argumenter til alle dem som forsvarer gode arbeidervernlover, argumenter for seks timers normalarbeidsdag, for folketrygd mot pensjonsreform – og for forsvar av sykkelønnsordninga. Det var hun som innførte begrepet «for høyt sykenærver» – folk gikk for ofte på jobben når de var syke. Nå har hun kommet med ei ny bok: *Arbeidsmiljøet, sykefraværet og sekstimersdagen*. Se www.vidarforlaget.no, les om boka og bestill.

Trekk Noreg ut av Libanon!



Dette biletet har Elisabet Sausjord teke. Ho skriv:

«Same dag som våpenstillstanden var eit faktum, sette Hizbollah opp plakatar som denne i alle dei bomba områda sør i Beirut: *Made in USA, The new Middle Beast* og liknande. Dette var ei melding til Vesten, ei ironisk, men klar melding; dei visste media ville komme ... *The Divine Victory* meiner dei nok. Dette biletet er teke i ein bydel som heiter Haret Hreik.»

Sausjord var i Libanon i august. I mange år har ho vore aktiv i Palestinakomiteen med å sende helse- og solidaritetsarbeidarar til flyktningleirar, og ho fortel no kva dei som vil reise, kan gjere.

Jenny Rømo er ei av dei unge som nyleg har vore i Libanon. Ho fortel at det vart brukt mykje tid på å speide etter bombeffly. Men ho vil attende!

LES MEIR PÅ SIDE 2 OG 3

Nei til norsk deltakelse i USAs kriger!



LEDER
Jorun Gulbrandsen

Hva er det med rød og grønn?

Norge stiller villig opp i USAs eroblingskriger. Det må regjeringa presses til å slutte med! Fagforeninger, tillitsvalgte, fredsvenner – si stopp!

Lydig går regjeringa sterkere inn i okkupasjonen av Afghanistan. Nyttårgaven var å doble soldatbidraget til over 500 i ly av en midlertidig tilbaketrekking av 70–80 spesialtrente infanterister.

Nå står neste opptrapping for døra. Norge vurderer å sende soldater inn i kamponene i sør og kanskje i øst. Dette skjer i takt med at all militær virksomhet skal under Nato-paraplyen. Det mange ikke vet, er at det allerede er norske offiserer med og koordinerer USAs og Natos aksjoner over hele Afghanistan! Norge er tjukt inne i USAs krig.

Det er nå to alternativer. Norge trekker seg ut av hele Nato-operasjonen. Eller går enda lenger ut i hengemyra. Er det mulig å presse regjeringa? Går det an å få i hvert fall SV-ledelsen til å ta inn over seg at myr suger?

Norge er også i Irak! Soldatene er rett nok henta hjem. Men Norge støtter opp finansielt gjennom Nato. Regjeringa gir våpenstøtte, trener opp quislingpoliti og legger til rette for den økonomiske okkupasjonen. Det norske oljeselskap (DNO) er allerede inne i Nord-Irak.

Norge er også i Libanon! På vei inn i en ny militær operasjon for å lage blokade mot landet, der USA sikter på å bli en maktfaktor i samarbeid med Israel.

USA fører kriger for å øke sin tilgang på olje og andre strategiske ressurser og områder som er viktige for dets imperium. At uskyldige mennesker lider og dør, er den norske regjeringa medansvarlig for. Det er også slik at regjeringa plager sitt eget folk, som må betale hva krigen koster. Regjeringa sender norske soldater som kanonføde for USAs skyld. Og den viser verden at den går hand i hand med den sterkeste og mest forhatte imperialismakta.

I tillegg til soldater, bombefly og krigsskip har regjeringa vår enda et våpen: Boikott. Ikke av okkupanten Israel, naturligvis. Nei, boikott av Palestina og dets lovlig valgte regjering. Slik at palestinerne hindres i å få mat og medisiner. Et våpen med sterk og langvarig virkning.

Hvem kan kalle denne krigsregjeringa rødgrønn? Er det de som intenst hater fargene rød og grønn?

Bli med til Rachedieh!

Palestinakomiteen har sendt solidaritetsarbeidere til Libanon i over 30 år. Ansvarlig for dette arbeidet de siste seks åra er Elisabet Sausjord, som til daglig er sjukepleier i eldreomsorgen i Tromsø. Elisabet var i Libanon seinest i august i år og kan fortelle om et langvarig og vellykka solidaritetsarbeid.

Johan Petter Andresen

– *Hvorfor skal unge fra Norge dra til flyktingeleirene?*

– Det er mange grunner. Men hovedmålet vårt er å skolere folk om historien og den politiske situasjonen i Midtøsten. Vi ønsker at de skal bli aktive i palestinaarbeidet hjemme etter oppholdet. Vår erfaring, som altså strekker seg over tretti år, er at å leve i lag med folk, treffe og ha samvær med dem skaper et livslangt engasjement. Det er svært god skoling. Og den sitter. Det blir knytta bånd for livet. Og dette er unikt!

Godt mottatt

I tillegg, nettopp i disse tider der det tegnes et fiendebilde av islam og folkene i Midtøsten, er det fantastisk å lære hvordan det er å bo i et konservativt muslimsk samfunn, der man blir så godt mottatt og har det så bra. På den andre siden får folk der nede også lære noe. De møter alle disse ungdommene som har lyst til å gjøre noe, og de får et mindre stereotypet bilde av oss. Det blir en gjensidig kulturforståelse. Det er vanvittig viktig i disse tider, da man prøver å skape motsetninger. Ungdommene kommer hjem og forteller venner og familie, og dette gir ringvirkninger. De deltar dessuten i politiske møter, intervjues i avisene, skriver rapporter og besøker skoler. Derfor er denne formen for solidaritetsarbeid så viktig.

– *Men har folk råd til dette?*

– Vi samler inn penger og har en solidaritetskonto der folk kan gi til kriseteam og solidaritetsarbeid. Vi har også faste bidragstere. Mora mi, for eksempel, gir et fast beløp i kvartalet. Kontoen er *Palestinakomiteens solidaritetsarbeid og kriseteam 0532 55 41263*. På denne måten greier vi å dekke reisa. For å bli fast bidragstyer, kan en gå inn på nettsida *www.palestinakomiteen.no*.

Deltakerne må være i minimum tre måneder og opp til et halvt år. De bor da i flyktingeleiren Rachedieh. Palkom samarbeider med den pale-

stinske kvinneunionen. Deltakerne jobber gratis, men får lommepenger. Ca førti har fått reise fra 2000 til i dag. De kommer fra hele landet. Vi prøver å spre deltakelsen geografisk.

Vil sende flere folk

– *Har dere økende aktivitet, eller går det på det jamne?*

– Vi er økonomisk uavhengig av styresmaktene i Norge, slik at vår aktivitet er avhengig av hvor mye penger vi får inn til enhver tid. Samtidig vil vi ha frihet til å kunne sende kriseteam til Gaza. En del av pengene har gått dit i sommer, i forbindelse med Israels angrep. Det har vært kriseteam der i hele sommer. Vi tok hjem ungdommene fra Libanon i sommer da det var krig. Vi planlegger nå hvordan vi skal jobbe videre i samarbeid med den palestinske kvinneunionen. Vi ønsker å komme raskt tilbake, og vi vurderer å heller sende helseteam til flyktingeleiren allerede i høst. Samtidig prøver vi å sende ungdommer fra og med nyttår. Det er utrolig viktig å være til stede nå. Det er de fattigste områdene som blir rammet av krig denne gangen også.

– *Hvordan kan man melde sin interesse?*

– Informasjon om dette kan man finne på Palkoms nettside. Interesserte kan kontakte meg via e-post for mer informasjon og søknadsskjema. Vi har hatt opp til tjue på venteliste. Vi bestemmer hvem som får dra ut fra mange faktorer. Folk blir innkalt til intervju, og når de er godkjent, får de en reisedato.

BLI MED I PALESTINAKOMITEEN!
Se www.palestinakomiteen.no
BOIKOTT ISRAEL!
Se www.boikottisrael.no
– med liste over varer fra Israel



«Dette er bestevenninna mi, Amira Sadeq, palestinar frå flyktingleiren Rachedieh. Ho kjem opprinneleg frå Deir Qassim, nær Akka i Palestina. Eg traff ho første gong våren 1986 gravid, nygift og lukkeleg. Då eg kom nedsatt januar i -87 hadde ho fått ei dotter og mista mannen i leirkrigen.»



«Ein libanesisk familie, som hadde mista husværet sitt, hadde starta sal av forfriskingar rett utfor den utbomba blokka si. Som mannen sa: «Vi må prøve å smile, sjølv om det er alt for sørgelig». Eg kjem alltid inspirert heimatt etter møte med mange slike flotte folk! Når dei ikkje gir opp, så kan i alle fall ikkje me setje oss ned...»



«Ekteparet Basem og Fatima Melegeh, står ved blokka der leilegheita deira ein gong var. Dei har ikkje funne noko av sitt i ruinane, alt er borte. Første kona hans var død, og Fatima var så lei seg for at han og borna hans frå første ekteskap hadde mista bilete og alle minne etter den døde. Elles høyrer det med til historien at han hadde jobba 25 år i Libya for å tene pengar til å kjøpe denne leilegheita. Det var dei fattige områda i Beirut som vart bomba ... ikkje Aust-Beirut og handlegata Hamra.»

Motstanden mot USA øker

Krigen i Libanon hadde ringvirkninger over hele Midtøsten. Lars Akerhaug bor for tida i Kairo. Han forteller her hvordan krigen har påvirka ikke bare kampen mot USA, men også kampen for demokrati i de enkelte landa.

Lars Akerhaug

Over hele den arabiske verden brøt det ut demonstrasjoner, som også rettet seg mot egne regimers Israel- og USA-støtte. «Seieren

i Libanon ga oss selvtillit,» forteller Nada Kassass i Egypt. Hun satt en måned i fengsel i mai i år etter demonstrasjoner for å støtte opp om de egyptiske dommernes kamp for et uavhengig rettsvesen. Kassass er knytta til Alliansen for arabisk folkelig motstand.

Dommere i kamp

2006 ses av mange som et sammenbrudd for det amerikanske prosjektet for demokrati i Midtøsten.

Islamistene gikk fram og vant de fleste valgkretsene de stilte lister i ved parlamentsvalgene i Egypt i desember i fjor. Etter Hamas sin valgseier i Palestina peker analytikere og demokratiforkjempere i regionen på at USA og deres allierte ser ut til å ha mistet troen på demokratiske endringer. Etter en periode med relativ politisk frihet i Egypt har denne våren vært preget av en skarp politisk konflikt mellom dommerne, som kjemper for et uavhen-

gig rettsapparat og det autoritære regimet. Egyptiske opposisjonelle hevder at USA ga grønt lys for bruk av sterke virkemidler, fordi de fryktet en liknende utvikling i Egypt som i Palestina.

«Bryt med Israel»

Etter Libanonkrigen er opposisjonen igjen på banen. I Egypt mobiliserer nå demokratibevægelsen Kifaya, som betyr «nok» på arabisk, en løst sammensatt koalisjon for demokratiske

– Jeg vil tilbake!



Jenny Rømo hos venner i Libanon. Stadig måtte de være på vakt og holde utkikk etter bombefly.

Jenny Rømo har nettopp kommet tilbake fra flyktingleiren Rachedieh. Jenny er 27 år og støttepedagog i en barnehage.

Johan Petter Andresen

– *Hvorfor dro du nedover?*

– Vi hadde lyst til å gjøre noe konstruktivt og ikke bare reise et tilfeldig sted. Jeg og ei venninne reiste ned for Palestinakomiteen i fjor sommer i tre måneder. I år var vi nede igjen på ferie. Men så ble vi altså angrepet av Israel.

Likeverd

– *Fortell om turen i fjor.*

– Det var litt tilfeldig at vi reiste for Palestinakomiteen. Vi var ikke medlemmer fra før av. Men opplegget virka som om det var veldig godt ordna og vi fikk dekket reisa. Dessuten var det positivt at det var en palestinsk flyktingleir. I motsetning til hjelpearbeid betyr solidaritetsarbeid at vi ser på oss og palestinerne som likeverdige. Vi drev ikke med hjelpearbeid. Vi reiste ned for å lære om situasjonen, menneskene og kulturen. I tillegg drev vi med engelskundervisning for både voksne og barn. Og så jobba vi på et senter for psykisk og fysisk utviklingshemma og på en skolefritidsordning.

– *Hvordan bodde dere?*

– Sammen med en palestinsk fami-

lie. Vi ble voldsomt involvert i familien og fikk mye omsorg. Vi ble en del av deres hverdag, spiste og gjorde husarbeid sammen med dem. Foreldrene heter Amira og Jamal Sadeq. De er i førtiåra, har ei datter på 20 og tre sønner på 16, 14 og 8 år. Og så er det gamle bestemor, som er sengeliggende og over 90. Hun tilhører generasjonen som måtte flykte fra Palestina i 1948. De har utvida huset for å gi plass til solidaritetsarbeiderne. Vi bodde sammen med dattera i annen etasje. Det var fin standard på våre rom. Amira lagde all maten, og vi vaska opp og gjorde annet husarbeid.

En fortvila situasjon

– *Hva var det sterkeste inntrykket under oppholdet?*

– De har ikke materiell nød. De har mat og hus. De bor ikke like tett som flyktningene i Beirut, som bor i fire etasjers hus skilt av smale smug. Rachedieh ligger nede ved sjøen og er vidt og fritt og en god plass å bo rent fysisk. Men de er ikke i hjemlandet. De lider stor menneskelig nød, fordi de ble kasta ut av Palestina og nesten ikke har rettigheter i Libanon. Flyktningene har ikke pass. De har ei veldig usikker framtid. Det er mer enn 70 yrker som de ikke får ha. Disse bestemmelsene er lagd for å hindre at flyktningene integreres. De har dessuten lavere inntekt enn gjennomsnittslibaneseren. Flyktningene

har heller ikke lov til å leie land. De kan eie et hus, men ungene deres har ikke lov til å arve det. Derimot kan for eksempel en tysker kjøpe et hus, og det kan gå i arv! Ungdommen har store mål i livet, men de ser at de utdanner seg til arbeidsløshet, ettersom de er diskriminert i Libanon.

De er i en fortvila situasjon. De kan for eksempel ta legeutdanning på et libanesisk universitet, men får ikke lov til å praktisere i Libanon.

– *Hva skjedde dere i sommer?*

– Vi dro nedover 9. juli, noen dager før krigen mellom Israel og Hizbollah brøt ut.

«Jeg ville ta med alle»

– *Hva gjorde dere når krigen begynte?*

– Vi ble veldig overraska. Jeg trodde at vi ville vite at noe var i gjære noen dager i forveien. Men plutselig, på noen timer, var hele krigsmaskinen til Israel i gang. Israel hadde nok planlagt invasjonen i god tid. Jeg opplevde hvordan det var å ikke ha kontroll over noe som helst. Ingen visste hva som skjedde. Vi lurte først på om vi skulle reise til Beirut for å plassere oss ved flyplassen. Men vi var glade for at vi ikke gjorde dette, for dagen etter ble flyplassen bomba. Vi så israelske bombefly og krigsskip hele tida. De skjøt kontinuerlig, og om kvelden kom det Apache-helikoptre, og så var det ubemanna droner i et sett.

Det jeg opplevde var lydene av kri-

gen, jeg rakk ikke å se skadde folk. Det var utgående raketter fra Hizbollah og inngående fra Israel i ett sett. Jeg kunne aldri vite om vi kunne bli truffet, men jeg var likevel aldri redd for mitt eget liv. Jeg tenkte masse på hva som ville skje når utlendingene dro. Jeg hadde lyst til å ta med meg alle i Sør-Libanon, enda jeg visste at det var helt umulig. Jeg visste at det var et apparat for å få ut meg som norsk statsborger, men at palestinerne og libaneserne måtte bli. Til sammen var vi i Sør Libanon i ei uke, og kom til Kypros 21. juli.

Ansvar for hverandre

– *Ville du dratt ned en gang til?*

– Ja, jeg vil gjerne dra igjen. Det er ikke noe jeg heller vil enn å dra til Libanon igjen. Fordi det er så sterkt! Det er en så sterk opplevelse, du blir så knytta til menneskene og blir så takknemlig for at du er født i Norge.

Jeg føler at jeg skylder dem så mye, fordi de tok så godt vare på meg. Vi kom veldig nær hverandre. Andre må også dra. Det er kriser over alt i verden. Det er viktig at folk kommer seg ut av den bobla vi bor i her i Norge. Slik at de ser hvordan det er i resten av verden. Vi har det så bra. Men vi bor på én klode og vi har ansvar for hverandre og må dele de godene vi har. Jeg tror at det arbeidet Palestinakomiteen gjør, er kjempeviktig for å få opp øynene til folk.

endringer i landet, for at Egypt skal bryte forbindelsene med Israel

Støtte til Hizbollah

– *Er Hizbollah et positivt eksempel for demokratibevegelsen?*

Kassass svarer: «Hizbollah er helt annerledes enn andre politiske islamistiske bevegelser. De er allerede en del av et demokrati. De aksepterer soldater i sine egne militære grupper fra andre partier, andre muslimske retninger eller til og med kristne, selv fra kommunistpartiet!»

– *Men hva med forbindelsene til Syria, – det er ikke et demokrati?*

– Selv om Hizbollah og regimet i Syria er sjia, er de helt forskjellige. De har til en viss grad sammenfallende interesser, men Hizbollah følger ikke Syria eller Iran.

– *Men når folk sier de støtter Hizbollah? Betyr det at de støtter deres politikk?*

– De støtter motstanden. De er et symbol på motstand.

Israel: Splitt og hersk

I Egypt og andre arabiske land forsøkte statslederne å uttrykke solidaritet med libaneserne. Men samtidig sprer religiøse ledere i pro-amerikanske land

som Saudi-Arabia propaganda om at Hizbollah og sjiamuslimene er vantro.

Nada Kassass mener folk ikke tror på propagandaen. «Vi har alltid levd sammen, kristne, sunnimuslimer og sjiamuslimer. Religionskrig kommer ikke herfra, men gjennom prosessen for å etablere Israel i Midtøsten», fastholder Nada Kassass. «Det betyr ikke at det ikke var problemer før, men gjennom etableringen av Israel og USAs dominans i regionen spredde sekterismen seg. De støttet den ene gruppen mot den andre. Som under krigen mellom Iran og Irak, da USA støttet begge sider mot hverandre.»

Bensin på bålet

For de fleste, både vanlige folk og i de politiske miljøene, framstår Libanonkrigen som nok et eksempel på at USA bare snakker om demokrati når det tjener deres egne interesser.

Når George Bush nylig gikk ut og omtalte dem som kjemper mot USA i Midtøsten som «islamo-fascister», reagerte selv fra den svært pro-amerikanske saudiarabiske kongefamilien.

USAs «krig mot terror» har de siste fem årene bidratt til å helle bensin på bålet til anti-amerikanske bevegelser i arabiske og islamske land.

Gjør noe med barnefatt

Dette skrives midt i september. Statsbudsjettet skal snart legges fram. Regjeringa har sagt den vil bekjempe fattigdommen. akp.no spør Stig Rusten, leder for Aleneforeldreforeninga, om hva han og foreninga mener er de nødvendige tiltaka.

Jorun Gulbrandsen

Stig Rusten, hva må gjøres?

– Regjeringa kan starte med å gjøre noe med barnefattigdommen. Da er tre ting viktig:

1. Heve satsene for sosialhjelp til den normen som Statens institutt for forbruksforskning (SIFO) setter.

2. Heve barnetilleggene for foreldre på rehabilitering og attføring.

3. Utvide overgangsstøtten til 10 år og øke satsene.

– Forklar!

– Min største bekymring er den kraftige økningen av aleneforeldre som får sosialhjelp. Et eksempel: På ett år, fra 2004 til 2005, har antallet alenefedre på sosialhjelp økt med 150 prosent. Det er ca 5000 flere aleneforsørgere. Ca 8000 flere barn levde på sosialhjelp i fjor enn året før. En voksende gruppe barnefamilier har fått det mye verre, og forskjellene er blitt større.

– Hva betyr fattigdom blant barn?

– Det handler om at barna nesten aldri kan gjøre eller ha det som er vanlig blant barn. Det kan være ting, – og ikke minst ferier. Mange av barna tar del i de økonomiske bekymringene til den voksne, og lar være å be om ting. De er overrepresentert når det gjelder barn med problemer. Den beste og enkleste måten å hjelpe barna på, er å sikre inntekten til barnefamiliebedre. Her kommer SIFO-normen inn. Gjennomsnittlig sosialhjelpssats er i dag 4200 kroner per måned for enslige. SIFO sier at den bør være på 6500 kroner. Det vil koste 2 milliarder.

Presses

– Det blir vel sagt at høy sosialhjelp vil motivere folk til å ikke jobbe? Folk skal få lite penger nettopp for å presses til å jobbe?

– Hvor mye blir 7000 kroner i måneden? 84 000 i året. Hva tjener en nybegynner i en jobb? 240 000? Så klart det uansett lønner seg å jobbe. De fleste vil jobbe. Myndighetene sverger til «arbeidslinja» som den eneste medisinen, men den slår feil. Det er noen som ikke kan arbeide. Eller arbeidsmarkedet vil ikke ha dem. De får flere tilleggsproblemer, avstanden til arbeidslivet blir større. Arbeidskrafta brytes ned. De aller fleste i Norge venter at når de får problemer, som sjukdom, er det et sikkerhetsnett. Men mange får seg en aha-opplevelse. Det var ikke noe nett der. De ser seg forundra tilbake – hva skjedde?

Alle kan få problemer i en periode. Da må nettet være der, slik at problemene ikke blir permanente eller større.



Foto: akp.no

Barnetilleggene

– Det andre kravet ditt er økt barnetillegg. Hva er situasjonen nå?

– Hvis du er 100 prosent ufør og har et barn, er barnetilletget 2000 kroner i måneden. Du betaler skatt av det, men det er en skattebegrensningsregel.

Hvis du derimot går på rehabilitering eller attføring, er barnetilletget på under 600 kroner per måned, og du betaler skatt av det. Det er helt konkret 27 kroner x 5 dager i uka minus skatt. Det er fryktelig lite. Derfor bør barnetilletget bli som for uføre.

Overgangsstøtten

– Er overgangsstøtten under angrep?

– Støtten kunne brukes i ti år inn til 2002. Etter det gjelder den til barnet er tre år. Reduksjonen førte til at en tredel av aleneforeldrene mista muligheten. Da grensa var ti år, var det likevel vanlig å bruke støtten bare i rundt tre år. Fordi den er så lav. Kvinnene (det er jo mest snakk om kvinner her) ville heller jobbe. Nå er gjennomsnittet to år. Men mange bruker støtten til å kvalifisere seg til et yrke. Det er mange vanlige jobber det er vanskelig å ha når du er eneforsørger. Aleneforeldreforeninga krever at overgangsstøtten skal kunne gjelde til barnet er ti år, men at det knyttes aktivitet til den etter tre år.

Støtten er på ca 116 350 kroner per år minus skatt. Tjener du penger, reduseres støtten. Støtten bør heves noe, til for eksempel 130 000. Dette er en unik, god og fungerende ordning. Husk at de fleste kvinner tjener lite. De fleste aleneforeldre jobber full dag. De har omsorg for barn og kan ikke jobbe ekstra. For fem år sia måtte 50 prosent

av de enslige forsørgerne med små barn leie bolig, nå er det sikkert flere. Tenk på boligprisene som har økt. Det er stadig vanskeligere å tjene nok, men overgangsstøtten hjelper altså kvinnene i å kvalifisere seg.

Minoritetskvinner

Den er viktig også for minoritetskvinner. Det er en økende andel aleneforsørgere som har minoritetsbakgrunn. Det er klart at minoritetskvinner har ekstra byrder. Men hvis overgangsstøtten er god for de fleste, er den også god for innvandrerkvinner. Gode universelle ordninger er gode for alle. Det er nesten ingen partier som mener noe særlig om dette. Partiene på Stortinget mener lite om aleneforeldre i det hele tatt. Men Aleneforeldreforeninga jobber for å forbedre overgangsstøtten.

Lavere bidrag

– Størstedelen av aleneforeldrene er kvinner, 83,4 prosent i begynnelsen av 2005. Flere kvinner vi kjenner, har fått reduserte bidrag. Hvorfor?

– Før betalte den som barnet ikke bodde hos, «samværsforelder», en viss prosent av lønna si i bidrag. Det blei endra i 2003. Fra da er det forskjellen på mors og fars inntekt som teller. Dette er ikke et problem bare for kvinner med lav lønn, som regel tjener jo mor mindre en far. Mange konflikter oppstår også når både mor og far tjener godt, for mor, som barna bor hos, må betale det meste for dyre ting som klær og aktiviteter. Samværsfradraget er kunstig høyt for å premiere samværsforeldre til å være sammen med barnet sitt. Bidraget blir kunstig spist opp av

samværsfradraget. Dette er politisk villet.

– Det har skjedd mye de siste 3–4 årene. Overgangsstøtten er blitt en dårligere ordning, og bidragsreglene har også forverret kvinnes situasjon. Men blir ikke også konfliktmulighetene forlenget?

– Absolutt. Nye konflikter hele tida.

Hvis mor gifter seg på nytt og får nytt barn, og hun i en periode ikke jobber, må plutselig eksmannen betale mye mer. For eksempel. Fordi forskjellene mellom mor og fars inntekt legges til grunn, og ikke hva far skal betale jevnt for sine barns underhold. Regelverket er dessuten veldig komplisert, det skal brukes til å lage avtaler mellom foreldrene, samtidig som myndighetene tar et høyt gebyr for å hjelpe til med å lage en avtale.

– Hva hvis far jobber delvis svart?

– Da kan ikke den delen av inntekta dokumenteres, og han betaler tilsvarende mindre, hvis han vil. Men det gjaldt jo før 2003 også. Det er en regel til som er dårligere. Det gjelder forskuttering. Staten skal betale forskudd, hvis den som skal betale bidrag, ikke gjør det eller betaler for seint. Mange er avhengig av dette forskuddet. De fleste mottakere har rett til 615 kroner – i måneden. Fullt forskudd er 1230 kroner, men da må mottakeren ikke tjene mer enn 130 000 i året. Aleneforeldreforeninga mener at ordninga må gjelde alle barn uavhengig av hva forelder tjener, og at staten må dekke fullt forskudd til alle når barnebidraget ikke blir betalt.

Flytteforbud

– Flytteforbudet ble skrinlagt?

– Kristelig folkeparti kom med for-

tigdommen!

slaget om flytteforbud i 2002. Men det måtte de nokså raskt gi seg på. Det gikk ut på at den barnet bodde hos, ikke skulle ha lov til å flytte innen Norge. For å lette fars mulighet for samvær. Men vi kan ikke ha det sånn at folk (de fleste kvinner) med barn ikke kan flytte, ta utdanning og jobb eller starte et nytt parforhold et annet sted. Legg merke til at det ble ikke stilt samme krav til samværsforeldrene (de fleste menn).

Tvunget delt bosted

– *Fremskrittspartiet og Venstre går inn for tvunget delt bosted for barna. Og noen i Arbeiderpartiet, som Karita Bekkemellem.*

– At barna har to hjem de bor like mye i, kan gå fint hvis foreldrene samarbeider godt, har god økonomi, bor i nærheten av hverandre slik at barna har den samme vennekretsen, og hvis barna trives med det. Men å tvinge foreldre og barn til det? Det er horribelt. Det er hele tida en viss prosent av foreldrene som har dype konflikter, og en slik tvang ville virke som det reneste terrorregime for både barn og foreldre. Mange blir besnæret av ideen i første omgang, men når de får noen motargumenter å tenke på, blir de imot. Jeg tror dette aldri kommer til å gå gjennom.

Samværet

– *De fleste mødre sier de er fornøyd med samværet, sjøl om mange ønsker at faren tok litt mer. Men inntrykket i mediene er at mora hindrer samvær?*

– Det er mange gale oppfatninger. En av de skapte mytene er at far blir så utrolig diskriminert etter samlivsbrudd. Etter fem og et halvt år i Aleneforeldreforeningen kan jeg si at jeg har fått bøtter av telefoner fra menn som ringer og forteller hvor forferdelig dårlig ekskona er til å ha omsorgen. Jeg sier, loven skiller ikke mellom far

og mor, du kan kreve å få den daglige omsorgen. Det vil de ikke. Jeg har aldri opplevd at menn ringer og sier: Jeg vil ha den daglige omsorgen. Det finnes sjølsagt kvinner som stikker kjepper i hjulene for far. Men det inntrykket som vi har fått, at det typiske er at mor hindrer samvær, er helt galt.

Den nye barneloven

– *Hva er endringene i og med den nye barneloven?*

– Det holdt på å bli en dårlig endring, men den ble trukket. Det var at de ville fjerne det som kalles «normalsamvær», det vil si at samværsforelderen har barna annenhver helg, hver onsdag og en deling av ferier. Det blir brukt som et minimum i dag, og så forhandler man seg oppover. Dette fortsetter heldigvis.

Det er en positiv endring: Hvis det ikke er til barnets beste, skal det ikke være samvær. Samvær har vært en foreldrerett, sjøl når mishandling har vært inne i bildet. Nå er det barnets beste som skal gjelde.

I tråd med det har barnevernet fått en ny veileder. Det har vært slik at barnevernet ikke hadde noe ansvar for barnet der barnet bodde under 50 prosent av tida. De kunne verken komme sjøl eller bli tilkalt. Nå skal barna ha samme beskyttelse uavhengig av hvor de bor.

– *Tilbake til de tre kravene du beskriver først i dette intervjuet: Hva tror du regjeringa gjør?*

– Jeg har forventninger om at de oppfyller løftet sitt fra Soria Moria-erklæringen om å avskaffe fattigdom. Skal de avskaffe fattigdom i barnefamilie, må de som et minimum innfri de tre kravene til Aleneforeldreforeningen. Fagforeningene og andre organisasjoner burde også prioritere høyere arbeidet med å avskaffe fattigdommen i verdens rikeste land.

EUs tjenstedirektiv kommer nærmere



Fritz Bolkestein er mannen bak EUs tjenstedirektiv. Her er en demonstrasjonsplakat fra Frankrike, der Bolkestein er tegna som monsteret Frankenstein.

6. september inviterte faglig utvalg i Nei til EU til et møte i Oslo om EUs tjenstedirektiv, som skal legges fram til behandling i november i år.

Roar Eilertsen fra DeFacto, Dag Seierstad og Boye Ullmann fra Nei til EU la fram hva saka gjelder og en oppfordring om å gjøre noe – fort. Det er 2,3 millioner arbeidstakere i Norge. 300 000 er i industrien. 100 000 i primærnæringene. Det er hele 1,9 millioner i tjenestesektoren. EU vil ha mer handel med tjenester over landegrensene. Etter østutvidelsen har reisinga eksplodert. Polakker og andre blir grovt og brutalt utnytta som billig arbeidskraft. Sosial dumping er navnet. Skal 1,9 millioner arbeidere i tjenestesektoren få forholde til bygg og anlegg over seg?

De ansatte i den private tjenestesektoren er dårlig organisert. Tjenstedirektivet vil øke konkurransen i de sektorene der arbeiderne er dårligst i stand til å forsvare sine rettigheter. Tendenser til «burgerproletariat» vil forsterkes.

Deler av helsesektoren er utafor direktivet. Foreløpig. EU-kommisjonen forbereder et eget direktiv om helsetjenester. EU skal også utrede posttjenester og vannforsyning seinere.

Boye Ullmann fra faglig utvalg i Nei til EU sa: Husk tre ting!

1. Det blir ulovlig for Norge å forsøke å hindre at bestemmelsene i direktivet blir satt i verk.

2. EU skal løpende vurdere å ta inn flere områder.

3. Det er EF-domstolen som bestemmer dersom det blir konflikt om tolkninger, og den har liberalisering som premiss for dommene sine.

Nå oppfordres fagforeningsfolk om å studere fakta, lage kurs og forberede seg på kamp: Norge må legge ned veto mot EUs tjenstedirektiv! Ansatte i stat og kommune må også være beredt. Sjansene for at offentlig sektor blir unntatt, er svært liten.

Nyttig å lese:

– Nei til EU: *Vett 1-2006 Tjenester til enhver pris?* Av Dag Seierstad. Kan lastes ned fra www.neitileu.no.

– DeFacto: Nytt hefte august 2006. *EUs tjenstedirektiv. Hva blir prisen – hvem betaler?* Av Roar Eilertsen og Stein Stugu. For informasjon og bestilling, se www.defacto.no. 70 kroner + porto.

Kurs

Mandag 16. og tirsdag 17. oktober arrangerer Nei til EU kurs for tillitsvalgte og andre interesserte på dagtid. Sosial dumping og EUs tjenstedirektiv. Påmelding: viggohu@online.no og roar.eilertsen@de-facto.no.



Illustrasjonsfoto: JCC

Forsvar folketrygdas ånd og sjel!

5. september foreslo regjeringa at arbeidsskjøperne skal ta større økonomisk ansvar for sykelønna (se ramme). Regjeringa begrunna forslaget med økte kostnader til sykepengar på grunn av økt sykefravær. Den sier at arbeidsskjøperne må ta større ansvar.

Umiddelbart virker jo dette både sosialt og fornuftig. For det første er det for lettvinnt at arbeidsskjøperne bare skal betale de 16 første fraværsdagene og siden lesse alle utgifter for utstøtingen av folk over på fellesskapet. Mange arbeidsgivere kunne ha tilrettelagt bedre for å holde folk i arbeid. Nå har de ingen motivasjon for det, særlig ikke hvis de skulle ønske å bli kvitt den langtidsyke.

Dessuten krever avtalen om et såkalt inkluderende arbeidsliv ikke bare en reduksjon i sykefraværet, men også at arbeidsskjøperne skal satse på å motvirke utstøting. De har forpliktet seg til å holde flere med redusert arbeidsevne i arbeid. Men dette skjer i liten utstrekning. Arbeidsskjøperne har knapt noen motivasjon for å gjøre noe med dette heller.

Nå øker langtidsfraværet, ikke det vanlige korttidsfraværet, og økt langtidsfravær betyr økt utstøting.

Regjeringas forslag vil være en katastrofe for folketrygda

Faktisk vil regjeringas forslag ødelegge folketrygdas ånd og sjel. Dagens velferdsstat er bygd på to hovedprinsipper:

- Å få flest mulig folk ut i betalt arbeid.
- Å fordele utgiftene ved den høye yrkesdeltakelsen på hele samfunnet.

I dag er det stor enighet blant ekspertene om at den nordiske velferdsstaten har vært mer vellykka enn andre modeller. Den gir noe til alle, men mest til dem som har eller har hatt betalt arbeid. Og enda viktigere: Den oppmuntrer folk som ikke har stor tro på egen styrke til å våge seg ut i arbeidslivet. Sykepengar og fødselspengar gir nødvendige avbrekk, og uførepensjon gir en verdig retrett når en ikke lenger lykkes. Dette har bidratt vesentlig til at de nordiske landene har flere i betalt arbeid enn andre land.

Dagens ordning er billigst for hele samfunnet

På statsbudsjettet ser dette dyrt ut. Og det er dette Stoltenberg trekker fram. Men utgiftene blir spredt utover hele samfunnet. Arbeidsskjøpere som har mange skrøpelige ansatte, blir ikke belasta mer enn andre. Det er avgjørende for ordningens positive sosiale profil. De tre nordiske landa er de eneste i Vesten som i etterkrigstida har hatt like stor økonomisk vekst som USA, uten USAs styrke til å trykke pengar. Velferdsstaten er forklaringen. Samfunnsmessig sett overgår inntektene utgiftene stort.

Hvis arbeidsskjøperne blir pålagt å betale en vesentlig del av sykepengene, har de saktens god råd til det. De vil likevel reagere med å øke utstøtingen av de svakere ansatte.

Flere vil bli utstøtt

I 2004 søkte 31 327 mennesker om uførepensjon, og 21 740 fikk det. Dette er mange, altfor mange, av en arbeidsstyrke på ca to millioner mennesker. De aller fleste av uførepensjonistene ønsker å fortsette i jobb, men de har gjerne lett etter en arbeidsgiver som vil ha dem i flere år uten å lykkes. Å øke denne utstøtingen ved å gjøre det dyrere for arbeidsgiverne å ha dem i fortsatt jobb, er både umenneskelig og kostbart.

Utvalget forbereder kutt

11. september inviterte Stoltenberg organisasjonene til å være med i et utvalg for å finne ut hvordan staten skal spare inn rundt to og en halv milliarder i sykelønn på neste års statsbudsjett (de hellige oljepenga må ikke røres!). Fristen for utvalgets arbeid er 1. november, altså før statsbudsjettet legges fram for Stortinget. Organisasjonene har takket ja til denne oppbyggelige oppgaven. Dette har blitt framstilt som en seier for å sikre dagens sykepengar. Vi tror resultatet vil skuffe arbeidsfolk flest.



REGJERINGAS FORSLAG TIL SYKEPENGEMASSAKRE

- Folketrygda skal ikke lenger dekke alle sykepengar etter 16 dagers fravær.
- Arbeidsgiverne betaler 20 prosent av sykepengene fra 15. dag til seks månader, og 10 prosent de resterende seks månedene.
- Reduksjon av arbeidsgiverperioden fra 16 til 14 dager som en liten kompensasjon.
- Skjerming av personer med langvarige sykdommer, som før.
- Skjerming av gravide.

Vellykka oversetteraksjon?

I sju år, siden 1999, har oversetterne forhandla med forleggerne om en modernisering og bedring av de over 750 oversetternes lønnsforhold. Til slutt syntes de tålmodige oversetternes forhandlere at de hadde forhandla lenge nok, og i april 2006 ble avtale om «Normalkontrakt for oversettelser» sagt opp. akp.no har intervjuet Oddrun Remvik, leder for Oversetteraksjonen (se www.oversetteraksjonen.no).

Johan Petter Andresen

– Dere påstår at en årslønn for en oversetter på dagens satser utgjør bare 219 000 kroner per årsværk.

– Ja, det er riktig, en av grunnene er at siden 1992 har satsene blitt regulert etter konsumprisindeksen og ikke lønnsutviklingen.

– Hva krever dere?

– Vi krever at honoraret skal være

244 kroner per normalark. I dag er den 207 kroner. Vi krever at den såkalte Normalkontrakten skal moderniseres, og at honorarene skal følge lønnsveksten.

– Oversetterne oversetter under kontrakten, men leverer oversettelsene på papir. Er dette en aksjonsform som har virkning?

– Aksjonen har absolutt hatt virkning. Vi har gjennomført en lovlig

aksjon, som ikke er en streik, oversetterne er frilansere og kan ikke streike. Aksjonen har skapt hodebry for forleggerne, den har også påført dem ganske store utgifter.

– Har det vært mye «streikebryteri»?

– Tvert i mot! Vi har opplevd at medlemmene har slutta massivt opp om aksjonen og vært veldig lojale. Dette vitner om utbredt frustrasjon blant medlemmene når det gjelder villkårene.

– Hvor langt har Den norske Forleggerforening vært villig til å strekke seg?

– Det vil vise seg. Vi har nå aksjonert siden mai. Og mandag 25. september skal forhandlingene gjenopptas.

– Så motet er på topp?

– Ja. Jeg pleier å si at det er håp i hengende snøre ... og at jeg er vant til å få fisk!

– Skitt fiske!



– Jenter kan alt!

Sigrun Feiring er jentepolitisk leder i Rød Ungdom. Hun er 19 år og jobber i barnehage. Nå har hun nettopp holdt «bøllekurs» for unge jenter flere steder i landet. Bøllekurs – der jenter lærer hva de er verdt og hva jenter må stå sammen om.

Jorun Gulbrandsen

– *Hvorfor er bøllekurs så viktig for dere?*

– På bøllekurs får vi en unik anledning til å finne ut hva som faktisk foregår, både hvordan jenter tenker og hva de opplever. Slik kan vi bruke erfaringer og utvikle politikk som kan gripe direkte inn og bedre jenters hverdag. Det dukker stadig opp nye problemer vi må ta tak i. For eksempel får vi høre at seksuell trakassering på internett og med mobiltelefon er et kjempeproblem, men Rød Ungdom har ikke noe politikk og løsninger på dette. Dette er noe vi må diskutere og finne konkrete tiltak mot.

Nye begreper dukker stadig opp for meg; på bøllekurset sist helg fortalte jentene om *blodpupp*.

– *???????*

– Det er når en brystvorte blir vridd så hardt rundt og knepet så mye i at det begynner å blø ...

– *«Lek» i skolegården?*

– Vold mot jenter blir bortforklart av lærerne. Det kalles «flørt», guttene har «så mye hormoner» osv. Voksne tør ikke ta tak i det, nettopp fordi det er så omfattende.

Poeng

– *Dere i Rød Ungdom sier nei til skjønnhetstyranniet. Hvordan var det da du gikk på ungdomsskolen?*

– Jeg husker at det var fokus på utseende og kropp allerede på barneskolen. Da vi gikk i femte og sjette klasse, vi var vel en 12 år, ble det laget rangeringslister der utseendet på pupper, rumpe og mager ble vurdert. Guttene og jentene gav poeng til hverandre. Det var de populære jentene som arrangerte dette, men jeg tror de syntes det var like ille... En skulle tro at de var trygge, men de som deltok i konkurransen og ikke ble nummer en og to hadde det også fælt. Jeg husker jeg syntes det var virkelig dumt.

Porno ødelegger

– *Seksualundervisninga på skolen er dårlig, og helsestasjoner for ungdom er det for lite av. Hva fører det til?*

– Mangel på helsestasjoner og seksualundervisning gjør at pornoen og jentebladene blir læremestere. På ungdomsskolen leste gutter porno i friminuttet. Da jeg var på et foredrag om porno på Rød Ungdoms sommerleir og fikk se eksempler på den pornoen guttene leste, ble jeg sjokkert. Jeg hadde ikke hatt en anelse at pornoen presenterte et så fornedrende kvinnesyn. Det var provoserende. Problemet er at pornoen får så stort spillerom til å definere kjønnsrollene våre og hvordan vi ser på sex når kvinnebildet i pornoen gjør kvinner til et objekt. I porno er kvinnen en gave til mannen og hun skal tilfreds-



stille ham, hun er et sexdyr som aldri får nok, og det er derfor mannen kan gjøre som han vil med henne.

Det bare øker

Samtidig som porno har stort spillerom blir fokuset på kropp og skjønnhet mer og mer omfattende. Retusjerte modeller i mediene er forbilder og presenterer et umulig ideal. Jenter blir tidligere og tidligere lært opp til at de skal være opptatt av klær og sminke. Jeg jobber i barnehage nå. Her om dagen kom ei jente på tre år bort til meg. Hun var kledd i veldig mye rosa, og hun sa: – *Jeg har alt jeg trenger, jeg*. Det hun hadde, var ei lita rosa glitrende veske, og oppi der lå det en lekemobiltelefon, noen pengestykker og en lipgloss. Gjett om hun hadde hørt det av voksne. Helt fra vi er tre år gamle læres barn opp til hvordan de kan bli «jente».

– *Hva gjør dere med rosa jenter som ikke vil bli møkkete?*

– Vi lar dem grise og søle. Og grave etter mark.

Dressurkurs

– *Studerer dere disse tingene på bøllekurs?*

– Ja, vi studerer for eksempel jenteblater. Da ser vi hvordan de fungerer som et dressurkurs. Jenter skal lære hvordan de skal sminke seg og kle seg for å kapre drømmeprinsen. Alt kan forandres og forbedres. I tillegg lærer vi hvordan vi kan være en god kjæreste, og hvordan han kan få et godt sexliv. Bladene går rett på sak, men ofte handler tipsene om sex på guttenes premisser.

Forståelse

– *Hva er nytten av skoling?*

– Jeg har en god erfaring: Jeg ble med i Rød Ungdom for seks år siden, fordi jeg var på bøllekurs. På kurset lærte jeg om kjønnsroller, og jeg skjønnte at det var jenterolla som begrenset. Jeg lærte mer om samfunnet rundt meg og den ulike stillingen kvinner og menn er i. Da fikk jeg øynene opp. Å være feminist er en måte å forstå verden på. Det fører til at det er lettere å gjøre det en vil. Nå ser jeg mye mer av det som skjer rundt meg, ting som var usynlig før. Nå som jeg jobber i barnehage, ser jeg plutselig betydningen av en sekstimers normalarbeidsdag, fordi vi er få voksne på mange barn og dagen er lang. Jeg synes fortsatt kampen mot porno og mediebilder er kjempeviktig, men erfaring gir et utvida feministisk bilde.

Organisering

– *Dere har en feminismekampanje nå. Hva handler den om?*

– Vi begynte på Rød Ungdoms sommerleir med å studere feminisme, både jenter og gutter. Nå har vi hatt mange bøllekurs rundt om i landet. I tillegg til dette har vi holdt guttekurs, som er nytt i Rød Ungdom-sammenheng. Vi ser at gutter også blir begrenset av mannsrollen, og hvis vi skal komme noen vei, må gutter også kunne forandre sin rolle. Så har vi feminismefestival i begynnelsen av november hvor vi skal lære mer. Der skal vi blant annet studere hvordan klasseundertrykking og kvinneundertrykking henger sammen.

Framover er det viktig å starte utformingen av konkrete krav i forbindelse med alt vi har pratet om her, for lettere å sette feminisme på dagsorden. Vi startet allerede i skolestartkampanjen vår med krav om merking av retu-

sjert reklame, kondomautomater på videregående skoler og gjeninnføring av gratis p-piller.

I tillegg til å utvikle feministisk politikk ser jeg det som min viktigste oppgave å bygge jenter, se jenter og alt de kan. Jeg vil at vi skal lage studiesirkler for jenter mange steder i landet. Det vil styrke både Rød Ungdom og jentekampen.

Jenter kan alt

– *Det blir sagt at alle organisasjoner i et mannsdominert samfunn er mannsdominert. Gjelder det også for Rød Ungdom?*

– Rød Ungdom utpeker seg fordi de har så mange bra jenter som tar plass og rom. Likevel kan det være lettere å se og høre gutter enn jenter. Antakelig tror mange at gutter i utgangspunktet kan mye politikk, mens jenter har veldig mye mer å lære – ja, bortsett fra jentepolitikk, da, selv om feminisme er en av de mest avanserte teoriene vi har. Men jenter er like allsidige som gutter. Det er viktig at jenter blir sett på som politiske individer som bryr seg om politikk i et bredt spekter. Det er også viktig for meg. Da tjenestedirektivet var i fokus i vår var det en sak jeg selvfølgelig var opptatt av. Og nå sykelønnsordningen. Det er like viktig å analysere verden gjennom en klasseanalyse. Sosial bakgrunn er minst like viktig som kjønn for hvordan vi ser på oss selv og kommer oss fram i livet. Vi må ha med oss begge deler i kampen for frigjøring, og det er jeg selvfølgelig opptatt av, selv om jeg har verv som jentepolitisk ansvarlig. Jeg er jo med i Rød Ungdom!

RØD UNGDOMS FEMINISMEFESTIVAL: 3.–5. NOVEMBER I OSLO

Noen jenter drømmer om å bli prinsesser. Andre drømmer større. De drømmer om friheten til å være den de selv vil når de vil, uavhengig av hva motebladene, imamen eller Dagfinn Høybråten forteller dem. Disse drømmerne kaller seg feminister. 3.–5. november samles 350 slike feminister på Rød Ungdoms feminismefestival 2006. Vil du være med? Meld deg på via www.sosialisme.no!



AKP
Osterhaus' gate 27
0183 OSLO

Nettstad: www.akp.no

Telefon: 2298 9060
E-post: akp@akp.no
Konto: 0530 11 89356
ISSN: 1503-4062 (avis)
1503-4070 (pdf)

Utgjevar: Sentralstyret i AKP
Trykkeri: Nr1Trykk
Redaktør: Jorun Gulbrandsen
E-post: redaksjonen@akp.no
Redaksjonen avslutta 19. september

ABONNER PÅ AKP.NO!

Få avisa gratis i posten kvar måned. Send ein epost til redaksjonen@akp.no.

AKP.NO – AVISA TIL ARBEIDERNE KONGUNISTPARTI

Velkommen til kvinnekonferanse!

I helga 1.–3. desember lager Rød Valgallianse, AKP og Rød Ungdom en åpen konferanse for kvinner. Hvis det blir danna et nytt parti på bakgrunn av en sammenslåing av RV og AKP, er det viktig å prege det med kvinner og kvinnepolitikk. Det mener Gudrun Kløve Juuhl, kvinneansvarlig i RV.

– *Hvorfor er denne konferansen så viktig for deg?*

– Fordi mange kvinner i AKP, RV og RU vil møtes og diskutere og legge en del premisser for danninga av den nye partiet.

– *Hvorfor er det så viktig med kvinner?*

– Fordi kvinner skal bestemme like mye som menn. Alle organisasjoner er prega av det samfunnet vi lever i. Menn dominerer, snakker mest, skriver oftest på epostlister osv. Men kvinner er halve befolkninga og skal ha halve makta – minst! Det er et enkelt prinsipp, som handler om enkel rettferdighet.

– *Hvis ei som leser dette har lyst til å komme, men ikke er med i RV, AKP eller RU – må hun bli hjemme?*

– Nei, nei! Hun må komme! Kvinner

som er litt kvinnepolitisk interessert er velkomne. Kvinner som er opptatt av urettferdighet. Se på regjeringa – her er det snakk om budsjettbalanse og regjeringssamarbeid – men det som er bra for kvinner, er aldri i første rekke. Bli med og diskuter hva som er forutsetninger for kvinnefrigjøring. Vi har så mye å lære av hverandre.

Program

– *Programmet?*

– Fredag kveld vil vi ha en feiende åpning. Lørdag skal det handle om forholdet mellom samfunnet og kvinnene: Hva skal til for å oppnå virkelig frigjøring fra økonomisk og ideologisk undertrykking og forskjellsbehandling? Vi vil også ta for oss hvordan forskjellsbehandlinga arter seg på konkrete områder for ulike grupper av kvinner.



Så blir det flere parallelle seminarer med noe for enhver smak. På søndag tar vi diskusjonen om den nye partiet og spør hvordan det kan bli feministisk, og vi får høre eksempler på hva andre kvinner har gjort i sine organisasjoner. Konferansen blir i Oslo, stedet er ikke bestemt. Vil du vite mer?

Kontakt:

Gudrun Kløve Juuhl, RV
gudrun.juuhl@nynorsk.no
Turid Kjernlie, AKP
turidkj@frisurf.no
Sigrun Feiring, RU
sigrun@sosialisme.no

Nepal – mot ny krig?

I mai i år så det lysere ut. Maoistene og de sju største partiene hadde blitt enige om å lage en ny midlertidig regjering, grunnlov og lovgivende forsamling og holde valg.

Johan Petter Andresen

Da krevde USA avvæpning av maoistene før de fikk gå inn i den midlertidige regjeringa. Dette kan ikke maoistene akseptere fordi hæren de slåss mot, er helt inntakt med 100 000 mann under våpen. Maoistene er fortsatt utenfor. Det blir nye forhandlinger i slutten av september.

Samtidig reiser ulike folkelige organisasjoner kamp for reformer. Jordløse

krever omfattende jordreformer, arbeidere danner nye fagforeninger og krever bedre lønns- og arbeidsforhold. Siden våpenstillstanden fra april har Folkets frigjøringshær brukt sine soldater til blant annet veibygging, åpning av sjukehus og jordbruksarbeid.

Hæren ruster opp

Den offisielle hæren har fått inn over 30 lastebiler, pansrede personellkjøretøyer og jeeper fra India. Hæren påsto at disse kom uten last, men ingen fikk innsyn i kjøretøyene før over åtte timer etter at de var ankommet til en av landets større militærforlegninger.

Det er stor fare for at denne runden med fredsforhandlinger vil mislykkes, slik de gjorde i 2001 og 2003. Da kan det bli krig på nytt.



Bok om Nepal: Boka koster 75 kroner pluss porto (50 for skoleelever), og er rikt illustrert.

For bestilling, ta en titt på www.akp.no/hefter/nepal/.

KALENDER

■ 30. september
Demonstrasjon i Oslo:
Ingen krig mot Iran!
www.ingenkrig.no

■ 5.–8. oktober
Bergen Rød Ungdoms høstleir
Askøy
www.sosialisme.no

■ 6.–8. oktober
Ungdom mot EUs
høstkonferanse, Oslo
www.umeu.no

■ 14. oktober
Nei til EUs kvinnekonferanse
Oslo
www.neitileu.no

■ 19.–22. oktober
Globaliseringskonferansen
Oslo
www.globalisering.no

■ 28. oktober
Irak-konferanse, Oslo
www.frittirak.no

■ 27.–29. oktober
Vestlandskonferansen 2006:
Imperialisme, feminisme. Bergen.
tervalen@online.no

■ 28. oktober:
Irak-konferanse, Oslo
www.frittirak.no

■ 3.–5. november
RUs feminismefestival
www.sosialisme.no

■ 17.–19. november
Nei til EUs landsmøte, Sørmarka
www.neitileu.no

■ 25. november
KKs julemesse, Oslo

■ 1.–3. desember
Kvinnekonferansen!!!

På Globaliseringskonferansen:
Nepal – foran demokrati eller borgerkrig?

Seminar i Oslo 20. oktober
Arrangør: Operasjon Dagsverk,
Utviklingsfondet og AKP
Se www.globalisering.no

Ny bok fra Erling Folkvord

Erling Folkvord kom 1. september ut med ei ny bok utgitt av tidsskriftet Rødt!. Den handler om det som skjer når en av landets største skipsredere, toppledelsen i et fagforbund og statens kontrollører slutter å opptre uavhengig av hverandre.

Resultat: Urent farvann!

Bestill boka på <http://www.akp.no/roedt/> eller ved å sende epost til eness@online.no.



RØDT! nr 3, 2006

Stort nummer (132 sider!) om bl.a:

– kapitalistisk demokrati
– samene i Norge
– porno og prostitusjon
– Hizbollah
– Spania
– Stalin
– Pol Pots smil
– Vann og penger

Tilbud: 150 kroner året – eller gratis prøveeksemplar?
roedt@online.no

Kontonummer
6276 05 28108
www.akp.no/roedt/

